

Michal Masný *Ježiš zaslzil...*

Ženy mi určite odpustia, keď sa teraz obrátim špeciálne na mužov:

Muži, predpokladám, že ste zažili takúto situáciu vo vašom živote: keď ste boli ešte v takom veku, že vás vychovávali iní – rodičia, učitelia, vychovávatelia, snažili sa vás presvedčiť, aby ste neplakali, lebo „ste chlapi“ a chlap predsa dokáže niečo vydržať, nie je „baba“. Ja si pamätám na takú situáciu, bolo to, keď som začal chodiť na základnú školu. Je to akosi v nás, že chlap je „chlap“, ten, ktorý sa ničoho nebojí, je tvrdý, ochranca iných a pod. Áno, to je pravda. Chlap aj má byť takým, aby sa dalo na neho spoľahnúť, to, čo povie, platí a snaží sa to dodržať.

V dnešnom evanjeliu sme však počuli veľmi zaujímavú vec – Ježiš ukázal ľudskú slabosť – aspoň my tomu tak hovoríme, keď človek, a najmä muž, plače.

Pán Ježiš na viacerých miestach v evanjeliu ukázal, že je „len“ človek. Nebál sa ukázať navonok to, že je smutný, že sa nahneval, medzi riadkami môžeme vyčítať, že prejavoval lásku objatím – vieme, že mal rád malé deti, požehnával ich a bral ich do náručia. Zdá sa, že ani vtedy pre to ľudia nemali zmysel, lebo učeníci od neho deti odháňali. A Kristus im to – ku podivu – vyčítal. Viackrát sa spomína, že Ježiš mal rád jedného zo svojich učeníkov – vieme, ktorého, bol to Ján; takisto v súvislosti s Lazárom, Máriou a Martou z Betánie sa viackrát hovorí, že ich mal Ježiš rád. Naozaj bol človekom, prejavoval sa ako človek a mal hlboké pochopenie pre ľudí. Ak sa nahneval, tak to bolo len vtedy, keď narazil na ľudskú pychu a tvrdosť srdca. So všetkým si vedel dať rady, ale s týmto jedným nie. Jeho slzy z dnešného evanjelia hovoria o tom, že mu záleží na ľudskom pokolení. Vidí ľudskú biedu a úbohosť a zároveň to, že človek túži po živote, po tom, aby našiel pokoj a lásku. Jeho slzy sú potvrdením toho, že nás má rád. Jeho slzy vyvádajú Lazára von z hrobu, von zo smrti, preč od hriechu a následkov hriechu.

A z toho nám vznikne otázka: čím sú pre nás slzy? Vedieť plakať je dôležité. Vieme, že ženy to dokážu akosi ľahšie než muži. Ale aj to je pravda, že muži oveľa častejšie zomierajú na infarkt ako ženy. Nedostanú von zo seba svoje pocity, zostáva to tam vnútri, ťaží to, hromadí sa a raz sa to prejaví... Pán Ježiš nás učí aj takejto – podľa nás možno – banálnej veci. Plakať. Vyjadriť

lásku, vyjadriť súcit, pochopenie, vyjadriť to, že nám na niekom záleží. A to platí nielen pre ženy, ale pre všetkých ľudí. Nebojme sa vyjadriť svoje pocity: mám radosť, nepáči sa mi, je mi ľúto, mám ťa rád... Ale nech to nie sú len prázdne frázy. Nech sú skutočným vyjadrením nášho vnútorného prežívania. Nech sa dostane medzi nás aspoň štipka Kristovej ľudskosti. Toto je základ, na ktorom môžeme potom stavať aj ostatné. Možno práve my, muži, by sme sa to mali tak viac učiť. Kedy naposledy počula tvoja žena úprimne, že ju máš rád? A deti? Potrebujú to počuť, veľmi. Tak ako dýchanie je pre telo dôležité, tak je dôležité pre našu psychiku, aby nás mal niekto rád a aby sme my o tom vedeli. Samozrejme, opravdivo, nech to nie je len fráza. Nebojme sa!

Mladistvu vrahyňu dopravili do väznice. Dozorkyňa varovala pred touto nebezpečnou osobou, aby v nijakom prípade nešla do jej oddelenia sama. Keď sa dozorkyňa cez otvor dverí pozerala, väzenkyňa len meravo stála a zrak mala upretý na zem. Napriek varovaniu dozorkyňa vošla sama do cely. Išla ku väzenkyni a bozkala ju. Potom ju objala. Vrahyňa spustila ruky a začala plakať. Po krátkej chvíli povedala: „Toto je prvý bozk, ktorý som dostala.“ A ja sa pýtam: Kto bol za to zodpovedný??? Prečo jej nikto neprejavil lásku? Kto to mal urobiť?

Ďalší príklad zo života: V rodine nastal krach. Medzi otcom a matkou nastala prudká hádka. Deti sa len mlčky dívali. Dvanásťročná dievča sa potajomky vybralo do búdky telefonovať. Vytočilo číslo svojich rodičov. Otec je prekvapený, keď počuje dievčenský hlas: „Dobrý deň. Tu reportérka, robím anketu pre ilustrovaný časopis: Milujete svoju ženu?“ Otec prekvapený otázkou váhavo odpovedá: „Prirodzene, že áno.“ Matka dostala tú istú otázku: „Milujete svojho muža?“ „Áno,“ odpovedá zmätená. „Ďakujem, dovidenia!“ „Teraz potrebujem kávu,“ vzdychol si otec...

Sú gestá, ktoré často medzi nami chýbajú. Práve preto, že ich pokladáme za zženštilé, za slabosť. Za Kristove slzy by sme však mali byť nesmierne vďační. Tieto slzy nás zachraňujú a zároveň pripomínajú, že nás má rád. Že nás chce vyslobodiť z otroctva. Nebojme sa vychádzať z hrobu nášho vnútra a vyjaviť, čo je tam skryté. Môže to byť záchrana pre nás aj pre našich blízkych. Amen.

*Boh hlavy nepriateľov svojich
rozbíja,
po zarastených temenách
ich trieska.
Boh riekol: - Vyvediem ťa
z Bášanu,
i z hlbín mora vrátim späť,
aby si nohu ponoril
do nepriateľskej krvi
a tvoji psi ju potom lízali.*

*Vidia Tvoj sprievod, Bože,
vstup svojho Kráľa,
Boha do svätyně.
Speváci vpredu idú,
hudci nakoniec,
uprostred panny,
v rukách tamburíny.
Vo svätých zhromaždeniach
Bohu ďakujte všetci,
ktorí ste z kmeňa Izrael!
Benjamín, najmladší, hľa,
medzi nimi vývodí,
kniežatá Júdu
so zástupom svojim,
kniežatá Zebulína,
kniežatá Naftalího.*

*Dokáž pred nimi,
Bože, svoju moc!
A utvrď to,
čo vykonal si pre nás
zo svojho chrámu
nad Jeruzalemom!
Králi Ti budú dary prinášať!*

*Potrestaj obludu v trstí,
čriedu býkov i telce národov!
Postraš tých,
ktorí za bohatstvom prahnú,
rozožeh národy,
čo vojnu milujú!*

František nepatril k najlepším hráčom. Tréner ho nasadzoval len v menej dôležitých zápasoch, alebo až vtedy, keď už bol výsledok istý. Raz však urobil výnimku. Vedel, že mladík prežíva ťažké obdobie: práve mu zomrel otec. A tak neodmietol, keď ho František poprosil, aby mohol hrať od začiatku dôležitého zápasu. „Tak by si to prial môj otec,“ vravel. Všetci vedeli, že chlapcove kvality ešte nedozreli. Pamätali si však, s akou láskou podopieral otca, keď ho občas priviedol na ihrisko. Nikto zo spoluhráčov preto nenamietal, keď František vybehol na trávnik proti ťažkému súperovi.

Na prekvapenie všetkých hral omnoho lepšie ako kedykoľvek predtým: jeho zápal vyburcoval celý tím. Tréner, ktorý ho pôvodne chcel nasadiť len na chvíľu, sa nestačil čudovať. František dotiahol zápas až do víťazného konca. Keď ho po skončení stretnutia všetci objímali, tréner opakoval: „Fero, takto si ešte v živote nehral!“ Mladík odpovedal so slzami šťastia: „To bolo pre otca. Možno neviete, že on chodieval na tribúnu len preto, aby si vychutnal atmosféru. Bol totiž slepý. Až dnes ma prvý raz videl hrať!“

Veríme v život večný? Alebo sa skôr radíme k tým, čo všetko stavili na veci, o ktorých sa možno presvedčiť pohľadom či dotykom ruky? Túžba po večnosti je nám vpísaná do srdca. Tento svet nestačí na to, aby dokázal vyplniť hlbiny našej duše. A predsa sa naň silno upínáme. Odchod milovaného človeka, akokoľvek bolestný, je príležitosťou povoliť zovretie a otvoriť sa tomu, prečo sme naozaj stvorení. Nie vždy to však dokážeme spracovať. Vidno to na príklade evanjelia. Marta i Mária sa na Ježiša obracajú s rovnakou výčitkou: „Keby si bol býval tu, nebol by Lazár zomrel“. Vo vzduchu priam visí sklamanie a roztrpčenie: „Kde si bol, keď sme ťa potrebovali?“

Ježiš vedel, že Lazár umiera. A predsa neprišiel. Nebolo to kruté? Prečo dovolil, aby zomrel? Prečo tam nebol, prečo nezasiahol? Evanjelium ukazuje, ako Lazárova smrť umožnila ľuďom otvoriť si oči pre večný život. Ježiš ho nenechal zomrieť z rozmaru, a ani na chvíľu naňho nezabudol! Myslel naňho, keď bol ďaleko, a rozplakal sa, keď prišiel do Betánie: mal autentickú účasť na bolesti pozostalých. Ide mi mráz po chrbte, keď čítam, čo urobil potom: „Zvolal veľkým hlasom: ‚Lazár, poď von!‘ A mŕtvvy vyšiel...“ K sile týchto slov ťažko niečo dodať. Smrť dokáže zavrieť ľudské oči. No len na chvíľu. Tí, ktorí v žiali nad stratou blízkych nezatrpnú, ale otvoria srdce pre vieru v Krista,vidia, čo oči tohto sveta vidieť nedokázali.

Martin Kramara

Kvetná nedeľa: Budúca nedeľa (13. apríla) je Kvetná nedeľa. Pred začiatkom druhej sv. omše sa zhromaždíme pred kostolom a v sprievode vstúpime do kostola. Na procesiu si, prosím, prineste ratolesti.

Možnosti sv. spovede: Viacerí kňazi spovedáme takto.

piatok	Doľany	16:00 - 18:00
sobota	Šenkvice	09:30 - 11:30
	Modra	15:30 - 18:00
nedeľa	Pezinok (kláštor)	14:30 - 18:00
V našej farnosti tiež ešte môžeme pristúpiť ku sv. spovedi.		
V stredu a vo štvrtok		17:00 - 18:00

Anglický vojvodca Oliver Cromwell dal raz v istej bitke povel, že nikto nemôže zaútočiť skôr, ako príde jeho rozkaz. Nepočítal však s tým, že nepriateľ zaútočí z boku. Všimli si to traja generáli, ktorí porušili jeho rozkaz, a tým zachránili celú armádu. Cromwell chcel urobiť zadosť spravodlivosti, preto týchto troch generálov súdil za porušenie rozkazu. Uvedomoval si, že bez nich by bol stratený, preto sa rozhodol, že nepopraví všetkých troch, ale iba jedného na výstrahu. Keď premýšľal, ktorého vybrať, vstúpilo do miestnosti malé dievčatko, ktorému dal tri paličky - dve čierne a jednu bielu - aby ich rozdal trom generálom, medzi ktorými bol aj otec dievčatka. Dievčatko si povedalo, že oteckovi musí dať tú najkrajšiu, a tak mu podalo bielu, znamenajúcu rozsudok smrti. Cromwell, dojatý úprimnosťou dieťaťa, popravu napokon nevykonal a generálov odsúdil na niekoľko týždňov väzenia.

Ako hovoril Cicero, aj tá najväčšia spravodlivosť sa niekedy môže stať nespravodlivosťou. Boh je spravodlivý sudca a spravodlivý je ku každému jednému z nás. A to znamená, že aj my musíme byť spravodliví. Spravodlivosť znamená dať každému to, čo mu patrí. Konkrétnejšie to znamená žiť v pravde a úprimnosti, čo nie je ľahké.

Ivan Šulík „Láskavo a milosrdne“

Sväté omše v 5. Pôstnom týždni - (A)

7.IV. pondelok

18:00 *Nebude sv. omša*

8.IV. utorok

18:00 *Za Ľ Jozefa a Anastáziu Kerákových a za Ľ Bohumila*

9.IV. streda

18:00 *Za Ľ Františka a Máriu Podolských*

10.IV. štvrtok

18:00 *Za Ľ Fridricha a Máriu Bilčíkových a rodičov*

11.IV. piatok

08:00 *Za Ľ Štefana Kulifaja*

12.IV. sobota

08:00 *Za Božie požehnanie pre sestry Uršulínky*

Upratovanie kostola č.d. 203 - 228

13.IV. Nedeľa Utrpenia Pána – Kvetná nedeľa (A)

08:00 *Za Ľ Jozefa a Teréziu Hvizdových, Máriu, Viktora a Jozefa*

Lektori: Jurčovičová M., Vráblová M.

10:00 *Za farníkov*

Lektori: Polakovičová J., Bublavý M.

14:00 *Križová cesta*

Liturgický kalendár

7.IV. pondelok	Sv. Ján Krstiteľ de la Sale, kňaz
8.IV. utorok	Sv. Dionýz, biskup, Sv. Amantius, biskup
9.IV. streda	Sv. Demeter, mučeník
10.IV. štvrtok	Sv. Magdaléna z Kanossy, panna
11.IV. piatok	Sv. Stanislav, biskup a mučeník
12.IV. sobota	Sv. Július I., pápež

Slovo na dnes

so svätým Levom Veľkým

Živá história

Učenie Leva o tajomstvách sa dá stručne vyjadriť touto vetou z jeho homílie: „Všetko, čo Ježiš konal a učil, nepoznáme len ako súčasť histórie, ale ceníme si to v sile jeho účinkov v dnešnej dobe. „Ježišove spásanosné skutky neboli určené len pre ľudí v minulosti na vzdialenom mieste. Ustanovil sviatosti, aby každá generácia a všetci ľudia mohli mať priamu účasť na spásanosných tajomstvách.

Všetko, čo Syn Boží konal a učil na uzmiernenie sveta, nepoznáme len ako súčasť histórie, ale ceníme si to v sile jeho účinkov v dnešnej dobe.

Ten, ktorý sa počal z Ducha Svätého a narodil sa z Panny Márie, zúrodňuje svoju nepoškvrnenú Cirkev tým istým Duchom Svätým, takže znovuzrozením v krste sa Bohu rodia nespočetné zástupy detí - „čo sa nenarodili ani z krvi ani z vôle tela ani z vôle muža, ale z Boha“ (Jn 1, 13).

V ňom je Abrahámovo semeno požehnané, keď sa celý svet prijíma za synov a dcéry (pozri Rim 4, 12 - 18). A tak sa patriarcha stal otcom národov, otcom detí z prisľúbenia, ktoré sa nenarodili z tela, ale z viery.

On nevyklučuje ani jeden národ a vytvára jeden ovčinec svätých oviec z každého národa pod nebom. Každý deň plní svoje prisľúbenie: „Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčince. Aj tie musím priviesť a budú počuť môj hlas; a bude jedno stádo a jeden pastier“ (Jn 10, 16). Predovšetkým svätému Petrovi hovorí: „Pas moje ovce“ (Jn 21, 17). Jeden Pán však ustanovuje povinnosti všetkých pastierov a kŕmi tých, čo prichádzajú ku Skale, takou príjemnou a dobrou pastvou, že sa nespočetné ovce živia bohatstvom jeho lásky. Neváhajú zomrieť za svojho Pastiera, ako bol sám Dobrý pastier ochotný položiť svoj život za svoje ovce (pozri Jn 10, 15).

Na jeho utrpení majú podiel nielen odvážni mučeníci, ale samotným znovuzrozením skrze vieru všetci znovuzrození.

Keď sa zriekame diabla a veríme v Boha, prechádzame zo starého do nového života. Odhadzujeme starý pozemský obraz a obliekame si nebeskú podobu. To všetko je istý druh zomierania a zmŕtvychvstania. Tí, ktorých prijal Kristus a ktorí prijali Krista, už nie sú rovnakí ako predtým, kým prišli ku krstnému prameňu, lebo znovuzrozené telá sa stali telom Ukrižovaného.

Milovaní, táto zmena je dielom Najvyššieho, ktorý pôsobí všetko vo všetkých (pozri 1 Kor 12,6). Dobrým spôsobom života, ktorý vidíme v všetkých veriacich, spoznávame Pôvodcu všetkých dobrých skutkov a vzdávame vďaka za Božie milosrdenstvo. On ozdobuje celé telo Cirkvi nespočetnými darmi milosti. Skrze mnoho lúčov jedno Svetlo žiari rovnakou žiarou na všetkých miestach. Teda to, čo kresťan urobí dobre, musí byť súčasťou Kristovej slávy.

Toto je to pravé svetlo, ktoré ospravedlivuje a osvecuje každého. Toto nás vytrháva z moci tmy a prenáša do kráľovstva Božieho Syna. Toto je nový život, ktorý pozdvihuje túžby mysle a zhasá žiadostivosť tela. Takto sa Pánova Pascha náležite slávi „s nekvaseným chlebom čistoty a pravdy“, keď odstránime „starý kvas a kvas zloby a nepravosti“ (1 Kor 5, 8). Nové stvorenie je a pije zo samého Pána. Keď máme podiel na Kristovom tele a krvi, stávame sa tým, čo sme prijali. V ňom a s ním sme zomreli, boli pochovaní a vstali z mŕtvych. V duchu i tele ho teda nosme

všade. Ako hovorí apoštol: „Veď ste zomreli a váš život je s Kristom ukrytý v Bohu. A keď sa zjaví Kristus, váš život, vtedy sa aj vy zjavíte s ním v sláve“ (Kol 3,3- 4). Lebo on žije a kraľuje s Otcom a Duchom Svätým naveky a naveky vekov. Amen.

Myšlienky k modlitbe

Prechádzame zo starého do nového života. Odhadzujeme starý pozemský obraz a obliekame si nebeskú podobu. To všetko je istý druh zomierania a zmŕtvychvstania.

Keď máme podiel na Kristovom tele a krvi, stávame sa tým, čo sme prijali.

Na jeho utrpení majú podiel nielen odvážni mučeníci, ale samotným znovuzrozením skrze vieru všetci znovuzrození.

Zapamätajte si

Keď ste prišli ku krstnému prameňu, vaše znovuzrozené telo sa stalo telom Ukrižovaného.

Námety na konanie

Kristus nevyklučil ani jeden národ. Aj my musíme svedčiť všetkým. Preskúmajte svoj život:

Sú nejakí ľudia, ktorých považujete za nehodných vašej láskavosti? Ste nevlúdni voči určitým ľuďom, lebo vás hnevajú alebo vás urazili? Nemôžete sa tešiť zo spoločenstva s Kristom, ak iným neprejavujete lásku.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.

UMŔTVOVANIE

- 188 Pamätaj, že srdce je zradca. Maj ho zamknuté na sedem zámkov.
- 189 Všetko, čo ťa neprivádza k Bohu, je príťažou. Vytrhni to a odhoď ďaleko od seba.
- 190 Pán vložil istému mužovi, ktorý mal hnevlivého a hrubého priameho nadriadeného, do úst tieto slová: „Veľmi ti ďakujem, môj Bože, za tento skutočne božský poklad. Veď kde by som našiel niekoho iného, ktorý by sa mi za každú láskavosť odmenil kopancami?“
- 191 Premôž sa každý deň od prvého momentu tým, že vstaneš presne v určitú hodinu, bez toho, aby si sa čo i len na minútu poddal lenivosti. Ak sa s Božou pomocou prekonáš, získaš veľký náskok na celý zvyšok dňa. Pociť porážky hneď pri prvej šarvátke je taký deprimujúci!
- 192 Vždy skončíš porazený. Predsavzaj si pri každej príležitosti mať na mysli spásu určitej duše, alebo jej posvätenie, prípadne jej povolanie k apoštolátu. Takto som si istý tvojím víťazstvom.
- 193 Nebuď zmäčkilý a slabošský. Je na čase, aby si sa zbavil toho zvláštneho súcitu so sebou samým.
- 194 Prezradím ti, aké sú poklady človeka na zemi, aby si o ne neprišiel. Sú to: hlad, smäd, horúčava, zima, bolesť, potupa, chudoba, opustenosť, zrada, osočovanie, väzenie...
- 195 Mal pravdu ten, čo povedal, že duša a telo sú dvaja nepriatelia, ktorí sa nemôžu od seba odlúčiť a dvaja priatelia, ktorí sa nemôžu zničiť.
- 196 Telu treba dať trochu menej, než potrebuje. Ináč nás zradí.
- 197 Ak boli svedkami tvojich slabostí a úbohostí, prečo by nemohli byť aj svedkami tvojho pokánia?
- 198 Toto sú sladké plody umŕtvovej duše: pochopenie a zhovievavosť voči slabostiam druhých a nekompromisnosť voči vlastným slabostiam.

Josemaría Escrivá „Cesta“

KOLKO MÁŠ PRIATEĽOV?

Koľko si myslíte, že máte „priateľov?“, spýtal sa jeden spolucestujúci druhého počas nedávnej cesty. Pozrel som naňho a predstieral som, že si čítam noviny. V skutočnosti som počúval ich rozhovor, ktorý ma viedol k zamysleniu.

„Tiež som si myslel, že ich mám veľa,“ povedal muž, „kým som nemusel prehodnotiť podstatu priateľstva.“

„Kto nevie, čo je to priateľ?“ premýšľal som. No počas rozhovoru som si uvedomil, že naše tradičné predstavy priateľstva nevystihujú skutočnú realitu.

Jeho ďalšia otázka smerovala viac k podstate.

„Koľko ľudí, ktorých považujete za svojich priateľov, by ste pozvali na svadbu?“

„Tak asi dvesto až tristo.“

„A na krst dieťaťa?“

„Tak asi sedemdesiatpäť až sto.“

„Keby ste chceli ísť dnes večer do kina alebo na štadión, koľko osôb by ste zavolali?“

„Neviem... asi pätnásť až dvadsať.“

„Je vidieť, že máte veľa priateľov,“ povedal druhý muž s úsmevom. No pre koľkých z nich sú dôležité vaše osobné záležitosti, vaše problémy? S koľkými sa delíte o svoje ušľachtilé plány, osobné alebo rodinné problémy? Na ramenách koľkých z nich by ste sa mohli vyplakať a cítiť sa pochopený? A koľkí z nich sa úprimne radujú z vašich úspechov a na vlastnej koži prežívajú vaše trápenie?“

„Robíte mi to ťažšie a ťažšie,“ odpovedal, „takých je už menej: dvaja alebo traja.“

„A keby bol jeden z tých dvoch alebo troch smrteľne chorý a zostávalo mu niekoľko mesiacov života, ponúkli by ste mu, že sa ujmete jeho rodiny a postaráte sa o vzdelanie jeho detí?“

„To je skutočne zložitá, nevybral by som z nich žiadneho.“

„Máte teda veľa ľudí, ktorí vám robia spoločnosť, dvoch až troch dobrých kamarátov, no žiadneho priateľa,“ zakončil zvláštny cestujúci.

Musel som sa úprimne zamyslieť nad tým, aké ťažké je nájsť a predovšetkým si udržať skutočné priateľstvo, lebo spoločníkov a kamarátov máme všetci dosť.

A ty, koľko máš priateľov?

- Skutočné priateľstvo je pre mňa...
- Vytváram vzťahy rôznej intenzity. Sú všetky pravé?
- Moji skutoční priatelia sú... A komu som skutočným priateľom ja?

José Carlos Bermejo „Príbeh na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Radost' a duchovný život

Svätý Pavol nie bezdôvodne medzi prvé plody Ducha Svätého započítal radosť. Nie je proti myšlienkam obety a sebazaprenia, ktoré sprevádzajú svätosť, ak tvrdíme, že aj radosť je jednou z najdôležitejších zložiek duchovného života. Skúsenosť hovorí, že ľudia sa často zastavujú v

duchovnom živote a nevytrvávajú v duchovnom povolání, keď sa im nedostáva radosť. Duchovný život doslova kypí, ak v ňom všetko dýcha nadprirodzenou radosťou. Radosť je ovzduším cností.

Vo vzťahu k iným ľuďom nie je nič také dôležité ako miernosť a láskavosť. Radosť nám pomáha zachovať jedno i druhé. Ak sme plní radosťou, nič nás nevyvedie z miery - sme k ľuďom vyrovnaní dobrí. Aj sebazaprenie musí byť sprevádzané duchovnou radosťou, inak by sa premenilo na drezúru alebo na ustavičnú mrzutosť. Veľkí svätci sebazaprenia boli často ľuďmi plnými tichej radosťou.

Naša doba nie je veľmi priaznivá pre túto duchovnú radosť srdca. Náš život je zavalený starosťami, hľadanie úspechov nám nedožičí oddychu. Aj Cirkev je strhávaná náhlením doby. Kto apoštoluje, nemá takmer chvíľku ticha a pokoja. Preto nemá často ani radosť. Povinnosť za povinnosťou, neprestajné náhlenie žienú človeka z miesta na miesto, od podujatia k podujatiu. Ktosi povedal, že máme päťdesiatkrát viac práce, ako sme schopní vykonať dobre, a desaťkrát viac, ako sme schopní vykonať vôbec. Aké to má dôsledky pre našu modlitbu, pre našu radosť, to vie najlepšie každý z nás. Nemáme čas.

Niet času ísť pokojne k prameňom radosť. Aj k sviatostiam pristupujeme neraz s očami na hodinkách, aby nám neušiel autobus. To všetko dusí v nás pravú kresťanskú radosť. Naše náhlenie je blízke bludu, a blud je vždy veľmi vážny a bez radosť.

Pán Ježiš povedal pri Poslednej večeri: „Zjavil som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal... zachovaj (ich) vo svojom mene, aby boli jedno ako my... aby mali v sebe moju radosť.“ (Jn 17, 6,11,13).

Aby všetci boli jedno

„Neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal.“ (Jn 17, 20-21)

Ježiš hovoril tieto slová apoštolom, ale myslel na celý svet. Myslel na všetky generácie, na tisíce a milióny ľudí. Všetci sme pozvaní k svätej jednote, k jednote v Kristovi. To je viac než len organizovanie sveta. Je to omnoho viac než zjednocovanie sveta technikou. Niekedy sa nám zdá, že technika pred našimi očami utvára akúsi planetárnu jednotu sveta. Vzájomný obchod, lietadlá, vlaky, autostrády, telefón, rozhlas, televízia, OSN - to všetko pôsobí ako spojivo sveta. Nebuďme však unáhlení. To nie je pravá jednota. Lietadlo môže za osem hodín priniesť z USA potrebné lieky, ale aj bomby. Sama technika jednotu netvorí, môže ju dokonca narušovať. Keď Hitler stál pred mikrofónom, bol naraz prítomný v celom Nemecku. Keby bol hovoril do mikrofónu svätec s tou istou strhujúcou presvedčivosťou o jednote ľudí a o láske, technika by bola ľudí zblížovala. Keď v mikrofóne zaznievala reč o nenávisti a vojne, milióny sa dávali na rozkaz do pochodu proti miliónom.

Všadeprítomnosť človeka prostredníctvom rozhlasu a televízie môže byť požehnaním len vtedy, ak tým všetkým sprostredkujeme všadeprítomnosť Božiu - dobrotivosťou a láskou. Preto sa denne modlíme: Ježišu, ty si nám ukázal lásku Otca. Ustavične ju zjavuj našou vzájomnou láskou ľuďom!

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku